

Kriimsilma issandal wõeti kingad esimese jalgadest leddre lüni mahha, emmandale nissammoti taggumise jalgadest. Wõllemad waesed kautasid jalgade küllest nahha küündega, lammasid sured wallus wingerdades Messikäppa kõrwas maas, ja ootid surma; agga Reinowadder olli kingad ja pauna wõtnud, astus nende jure ja ütles pilkades Kriimsilma emmandale: „Kulla, pal eideke! näete mis kennast teie ued kingad minno jallast istuwad, oisego olleks mulle tehtud; ma loidan kaua neid piddada! Wõnda waewa naggite kül mind ukka sates, minna naggin nissammoti teie pärrast waewa, agga wata õune: minno tõwaew affas parremine figginema. Teie rõemustasite enne sedda, nüüd on rõemustamine minno läes! se on Mailma wiis. Teed käies tahhan iggapäw teie peale mõttelba ja meeles piddada, ei teie mulle mehhega lask pari tubli kingi, ja Messikäp hä pauna andis.“ Kriimsilma emmand ütles wallasast ohkades: „Meie patto nubituseks lasses Jummal teie surjad tööd figgineda, agga ukseford saab ka teie mõet kuhjaga täis. Messikäp ja Kriimsilm issand ei lausund sõnna; Reinowadder piddas mõttes nõu, mis puusi hintside piddi teggema, kes üksi seford teotamata olli jäänud.“

Teisel ommikul wõidis Reinowadder ülge raswaga kingi, enne kui jalga panni, wõttis pauna selgo, keppe kätte ja tõttas siis kunninga jure jummalaga jätma. Terretades ütles temma: „Teie allam sullane on praego minnikul; kutsuge omma wappi ja sundige tedda mind õnnistama, ei minno wäljaminnik ning siisetullik õnnistatud olleksid.“ Dinas Rohhewel olli kunninga soas wappi ammetil, tedda lastis kunningas filmapilgul senna kutsuda ja ütles: „Euggege mõnni senna palwe Reinowadderi issandale ja õnnistage tedda teele, temma lähheb kaugele rändama, ja tulles kui pühha mees ukseford taggasi.“ Dinas kostis allandlikult: „Armoline kunninga issand, eks teie olle kuulnud, ludda Reinowadder firriso wande al seisab? Õnnistassin

tedda tänna, siis langeks kraust ning piiskop ühikase minno laela peale ja siisussid mantli mul seljast. Wõiks asja sakkamatti toimetada, ei Kurrefares ja Kusalus teadmata jääks, siis täidassin rõemoga teie sunninglikko tahmist.“ Runningas ütles äggedaste: „Mis pil lorrifemine se on! Tahhate Reinowadderi issandat õnnistada, siis õnnistage; kui ei tahha: siis minge omma prausti ja piiskoppiga selisid pörge. Wai las ehk affan teie suggust esiteks weel paluma? Kas sa immet nääd! teie julgete minno wasto tõrkuda!“ Rohhewel otis kõrwa tagga süggades nõu, temma kartis kunninga wihta, agga ei tahtnud siiski mantlid kautada. Siiski wõttis ta ramato taesust, affas palweid Reinowadderi üle luggema. Pärrast õnnistamise suitsetamist andis oinas teemehhele pauna ja keppe, ja teekäia olli walmis. Temma ütles petlikko silmaweeaga: „Palloge minno eest iggapäw funni taggasi jõuan.“ Runningas küsis: „Miks teil ni suur fiir tagga? Jäge täna mulle weel wõersiks, teie ollete mul wägga armas. Reinowadder wastas: „Armoline kunningas! ärge wiitse piksemalt minno aega; minna tõttan pühha teekäigile, sellepärrast ande mulle lubba lahkuda.“

Runningas andis rohhe pallutud lubba, ja käskis et kõik suremad issandad Reinowadderit saatma lähheksid. — Räske täites sadeti Reinowadder sure au ning illoga linnast wälja, mängi- ja laulo-mehhed käisid ees. Mässikäp ja Kriimsilm emmandaga watasid ohkades wangitorni aknast Reinowadderi uhket minnikut. Minnes ütles Reinowadder kunningale: „Randse oost ei need lask kurjateggijad pallo ei pease! piddage neid wangitornis õõd ja päwad abhelas. Peasseksid nemmad lahti, siis olleks teie elloots liggidal. Mõttelge minno sõnna peale, aus kunningas.“ Seddawissi rätides läks temma wagga näol, agga surjad mõited südamas teele; kunningas tõttas surema issandadega linna aggasi. Rohhewella ja Argpüsi meel läks ärdaks Reino-